

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 330

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 mai 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		Protocol privind cooperarea în domeniul afacerilor interne între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa	
Decizia nr. 358 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3		8
Decizia nr. 361 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79, art. 80 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	3-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 364 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5-7	108/368. — Ordin al ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru aprobarea Procedurilor de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare	9-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
461. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului privind cooperarea în domeniul afacerilor interne dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa, semnat la București la 4 februarie 2010	7	339. — Decizie privind modificarea tarifelor de portare a numerelor	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 358

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Iosif Varga, Iosif Acs și Viorica Breda în Dosarul nr. 1510.3/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1510.3/43/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Iosif Varga, Iosif Acs și Viorica Breda.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 și 45 din Constituție, deoarece instituie răspunderea solidară a persoanelor care fac parte din organele colegiale de conducere ale persoanei juridice aflate în stare de insolvență pentru toate actele și faptele care au cauzat insolvența, inclusiv pentru cele comise anterior perioadei în care și-au exercitat mandatul.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: (1) „În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

- au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;
- au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;
- au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(3) Comitetul creditorilor sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin. (1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută la alin. (1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin. (1) amenință să se prescrie.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.”

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici de neconstituționalitate similare. De exemplu, prin Decizia nr. 272 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 6 aprilie 2009, Curtea Constituțională a constatat că aceste prevederi de lege sunt constituționale.

În considerentele acestei decizii, s-a reținut că prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006 „nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită”, ci „prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență și care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Iosif Varga, Iosif Acs și Viorica Breda în Dosarul nr. 1510.3/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79, art. 80 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 79, art. 80 alin. (1) lit. c) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trans Compani Andrei” — S.R.L. în Dosarul nr. 42/104/2006 al Tribunalului Olt — Secția

procedurale aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet și pertinent. În cadrul acestui proces, persoana a cărei responsabilitate se cere a fi stabilită poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare, precum și căile legale de atac”.

S-a mai reținut că, deși membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și persoanele care au cauzat starea de insolvență a societății debitoare suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului lor de proprietate, având în vedere că pe această cale se asigură acoperirea pasivului debitorului insolvent și valorificarea drepturilor creditorilor și întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală, în sine, nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza ei își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului nr. 7.972D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.148D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate în cele două dosare pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 8.148D/2009 la Dosarul nr. 7.972D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 42/104/2006, **Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79, art. 80 alin. (1) lit. c) și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trans Compani Andrei” — S.R.L.

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 389/108/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Gelu Dimitrie Petru Zoica.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21, 29 și 136 din Constituție, deoarece, în aplicarea acestora, acțiunea în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor este lăsată la liberul arbitru al administratorului judiciar, cu consecințe păgubitoare pentru terții dobânditori și, totodată, instituie un tratament juridic inegal între dobânditorii de bună-credință și dobânditorii de rea-credință. De asemenea, se mai susține că aceste prevederi de lege sunt neconstituționale, întrucât instituie o prezumție de rea-credință a debitorului, în privința actelor prin care constituie sau transferă drepturi patrimoniale în favoarea unor terți.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ și Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 79, art. 80 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 79: „Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna

drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.”;

— Art. 80: „(1) Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituțiilor ori a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (netting), realizate în baza unui contract financiar calificat, ori a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi.

(2) Următoarele operațiuni, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în dauna creditorilor:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.”;

— Art. 83 alin. (2): „Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului. În caz contrar, terțul dobânditor pierde

creanța sau bunul rezultat din repunerea în situația anterioară, în favoarea averii debitorului. Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 29 privind libertatea conștiinței și ale art. 136 referitor la proprietate.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Cu privire la soluția legislativă reglementată de art. 79, art. 80 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, sub aspectele invocate de autorul excepției, Curtea s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, constatând constituționalitatea acestora. Spre exemplu, prin Decizia nr. 74 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 1 aprilie 2004, Decizia nr. 849 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 748 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, Decizia nr. 684 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007, Decizia nr. 615 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iulie 2008, și Decizia nr. 1.245

din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, Curtea, în esență, a reținut că soluția legislativă criticată constituie o aplicare, în cadrul procedurii falimentului, a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene (art. 975 din Codul civil), și anume creditorii, titularii acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi pot fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză. Totodată, Curtea a reținut că, în acest fel, este sancționată tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor. Dacă scopul părților contractante sau cel puțin al debitorului la încheierea actului juridic respectiv l-a constituit fraudarea creditorilor, atunci actul are o cauză ilicită, iar potrivit art. 966 din Codul civil, acesta nu poate avea niciun efect.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79, art. 80 și art. 83 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea comercială „Trans Compani Andrei” — S.R.L. în Dosarul nr. 42/104/2006 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ și de Gelu Dimitrie Petru Zoica în Dosarul nr. 389/108/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura

insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Madmax” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 2.613/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.613/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Madmax” — S.R.L. din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21, 24, 44 și 135 din Constituție, deoarece instituie o stare de inferioritate a debitorului față de creditorul care solicită deschiderea procedurii de insolvență, în condițiile în care depunerea unei cauțiuni de către creditor nu este obligatorie, iar termenul de 10 zile stabilit pentru introducerea de către debitor a contestației este neîndestulător pentru ca acesta să-și apere eficient drepturile.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: „(1) *În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului.*

(2) *În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.*

(3) *La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 15 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitori. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.*

(4) *Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia*

își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut la art. 59 alin. (1), respectiv la art. 60 alin. (2).

(5) *Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.*

(6) *Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.*

(7) *Prin sentința de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să efectueze notificările prevăzute la art. 61.”*

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 135 privind economia.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 33 din Legea nr. 85/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru motive de neconstituționalitate similare. Astfel, prin Decizia nr. 346 din 18 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 2 aprilie 2008, Curtea a reținut că prevederile art. 33 alin. (2), care stabilesc că debitorul trebuie să conteste sau să recunoască existența stării de insolvență în termen de 10 zile de la primirea copieii, nu semnifică o restrângere a accesului la justiție ori o discriminare a acestuia în raport cu alte părți, care, potrivit altor dispoziții procedurale, beneficiază de termene mai mari. Dispozițiile legale menționate, ca de altfel întreaga lege, prevăd o procedură simplificată, prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, ceea ce justifică termenele procedurale reglementate.

De asemenea, prin Decizia nr. 381 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 24 mai 2007, Curtea a constatat că prevederile art. 33 din Legea nr. 85/2006 nu încalcă dreptul de proprietate privată prevăzut de art. 44 și 135 din Constituție. S-a reținut că procedura specială a insolvenței nu poate fi folosită în mod arbitrar, deoarece legea prevede condiții stricte pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii, legate de caracterul cert, lichid și exigibil al creanțelor, precum și de starea de insolvență reală a debitorului. Introducerea cererii nu determină automat deschiderea procedurii insolvenței. Debitorul se poate apăra față de orice solicitare în acest sens, beneficiind de toate mijloacele și garanțiile procedurale legale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil. El poate contesta și dovedi inexistența stării de insolvență, iar dacă judecătorul-sindic va constata că nu este în insolvență va trebui să respingă cererea creditorului, continuând procedura numai când constată netemeinicia contestației. Garantarea și ocrotirea prin lege a proprietății private, precum și obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protejarea concurenței loiale și crearea cadrului favorabil valorificării tuturor factorilor de producție sunt deopotrivă valabile atât în privința apărării intereselor legitime ale debitorilor, cât și în privința promovării intereselor legitime ale creditorilor. În legătură cu acest aspect, Curtea a arătat că procedura prevăzută de textele de lege criticate a fost instituită de legiuitor tocmai ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat voluntar obligațiile de plată, modalitate prin care nu a fost încălcat dreptul de proprietate al acestuia, în

condițiile în care, în ceea ce îl privește, era ținut de existența unor creanțe certe, lichide și exigibile, ci s-a asigurat protecția dreptului de proprietate al titularilor unor asemenea creanțe, încălcat prin refuzul de executare din partea debitorilor rău-platnici.

În ce privește susținerea privind încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 606 din 19 iunie 2007,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 23 august 2007, a constatat că prevederile art. 33 din Legea nr. 85/2006 nu contravin acestor dispoziții constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Madmax” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 2.613/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului privind cooperarea în domeniul afacerilor interne dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa, semnat la București la 4 februarie 2010

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul privind cooperarea în domeniul afacerilor interne dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa, semnat la București la 4 februarie 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe
Vlădescu

București, 5 mai 2010.
Nr. 461.

PROTocol**privind cooperarea în domeniul afacerilor interne între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa**

Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa, denumite în continuare *părți*,

luând în considerare prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania cu privire la cooperarea în combaterea crimei organizate, precum și a terorismului și a altor fapte penale de o gravitate deosebită, semnat la București la 15 octombrie 1996,

apreciind cooperarea desfășurată până în prezent,

urmărind, în conformitate cu prevederile legislațiilor statelor părților, intensificarea și dezvoltarea cooperării apropiate existente, bazate pe încredere, în toate domeniile îndeplinirii sarcinilor polițienești, precum și în domeniul protecției împotriva catastrofelor și incendiilor, prin coordonarea cât mai rapidă a măsurilor concrete individuale,

au convenit următoarele:

I. Cadru cooperării

Cooperarea se va desfășura în special prin schimbul unor date fără caracter personal și a altor informații generale, extinderea rețelei de comunicare, schimburi de experiență și consiliere reciprocă, precum și prin măsuri de formare și perfecționare a personalului.

II. Măsuri

(1) Pentru îmbunătățirea cooperării bilaterale, se va asigura schimbul de informații și va fi extinsă rețeaua de comunicare, în special prin:

a) schimbul de informații privind evoluțiile actuale ale criminalității, legături infracționale și moduri de comportament infracțional, precum și alte date cu conținut relevant polițienesc, în măsura în care se constată legături între România și landul Hessa în aceste privințe;

b) asigurarea faptului că cele două părți se vor informa reciproc, în timp util, asupra evenimentelor și acțiunilor relevante, astfel încât să poată fi luate măsurile corespunzătoare, în scopul prevenirii pericolelor la adresa ordinii și siguranței publice;

c) comunicarea reciprocă a informațiilor relevante pentru planificarea misiunilor zilnice și la eventuale evenimente deosebite, precum și transmiterea unor informații despre evenimente ale căror efecte se pot resimți pe teritoriul statului celeilalte părți;

d) organizarea de întâlniri anuale la nivelul conducerii structurilor omoloage de combatere a criminalității organizate;

e) realizarea de întâlniri periodice între polițiștii români și cei din landul Hessa, atât la nivel operativ, cât și la nivel strategic și managerial, în scopul facilitării schimbului de experiență și pentru armonizarea măsurilor de combatere a criminalității;

f) schimbul de experți;

g) întocmirea unor registre comune cuprinzând competențe și date de contact și actualizarea lor periodică;

h) la cerere, schimb de norme legislative, reglementări administrative interne, precum și publicații de specialitate.

(2) Schimbul de experiență și consilierea reciprocă se vor focaliza, în special, asupra metodelor, tacticilor și tehnicilor de îndeplinire a sarcinilor și problemelor legate de dotare, echipamente și administrare de personal.

(3) Cooperarea în domeniul formării și perfecționării personalului va fi îmbunătățită de către structurile specializate ale părților, mai ales prin:

a) punerea la dispoziție, după o înțelegere prealabilă, a unor planuri educaționale și de învățământ pentru formarea și perfecționarea personalului;

b) trimiterea și punerea la dispoziția partenerului de cooperare, în limita resurselor disponibile de personal, de lectori pentru cursurile de formare și perfecționare;

c) crearea posibilității de participare în condiții de reciprocitate la cursuri de formare și perfecționare a personalului partenerului de cooperare;

d) realizarea unor seminarii și exerciții comune;

e) realizarea, în regim de reciprocitate, a unor stagii de pregătire a personalului partenerului de cooperare.

III. Punerea în aplicare

Ambele părți convin următoarele:

(1) Cadrele de conducere ale părților se vor consulta în ceea ce privește problemele esențiale care pot apărea în cadrul cooperării, asupra desfășurării din punct de vedere strategic al acesteia și se vor sincroniza în ceea ce privește necesitatea unor acțiuni comune, eventual în cadrul unor întâlniri de lucru.

(2) În decurs de 30 (treizeci) de zile de la semnarea prezentului protocol, fiecare parte va desemna persoane de contact care să fie responsabile atât cu informarea instituțiilor naționale corespunzătoare, cât și cu informarea reciprocă, imediată, despre modificări ale competențelor și responsabilităților.

(3) Se vor direcționa planificarea și realizarea de proiecte specifice către structuri subordonate și se vor numi unele persoane de contact în acest sens.

(4) Limba de comunicare este limba germană sau o altă limbă stabilită de comun acord de către părți.

(5) Părțile asigură cheltuielile ce decurg în urma implementării prezentului protocol în propria țară, exceptând cazurile în care s-a convenit altfel și/sau costurile pot fi acoperite altfel (de exemplu, prin finanțări ale Uniunii Europene).

(6) Dacă nu se convine altfel, cheltuielile privind transportul internațional, precum și cele privind cazarea revin în sarcina părții trimitătoare, iar cheltuielile aferente transportului intern revin părții pe al cărei teritoriu se desfășoară acțiunea.

IV. Protecția datelor și informațiilor

Ambele părți se obligă să respecte prevederile legislațiilor naționale ale statelor părților privind protecția datelor și a informațiilor.

V. Relația cu alte instrumente juridice internaționale

Prevederile acestui protocol nu afectează obligațiile asumate prin alte instrumente juridice internaționale de către statele părților.

VI. Prevederi finale

(1) Prezentul protocol se încheie pentru o perioadă nedeterminată și poate fi modificat în orice moment prin acordul părților.

(2) Fiecare parte poate denunța prezentul protocol printr-o notificare adresată celeilalte părți cu 6 luni înainte de data de la care se intenționează încetarea valabilității acestuia.

(3) Eventualele diferențe în legătură cu interpretarea sau aplicarea prevederilor prezentului protocol sau cu implementarea programelor de aplicare se rezolvă prin consultări între părți.

(4) Prezentul protocol intră în vigoare începând cu data primirii ultimei notificări privind încheierea procedurilor interne prevăzute în acest scop de legislațiile statelor părților, aceeași procedură fiind aplicabilă și în cazul modificărilor acesteia.

Semnat la 4 februarie 2010 la București, în câte două exemplare originale, fiecare exemplar în limbile română și germană, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Ministerul Administrației și Internelor din România,

Vasile Blaga

Pentru Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Hessa,

Volker Bouffier

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 108 din 4 mai 2010

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 368 din 10 mai 2010

ORDIN

pentru aprobarea Procedurilor de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare

În temeiul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2010 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și de persoane, al art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor și ministrul transporturilor și infrastructurii emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspectoratul General al Poliției Române și Autoritatea Rutieră Română — ARR vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă subcapitolul V.71 „Procedura de suspendare a

dreptului de utilizare a unui vehicul, precum și de reținere a certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor de înmatriculare” din Normele privind organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.892/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 și 919 bis din 13 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

ANEXĂ

PROCEDURI

de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare

Art. 1. — Inspectorii de trafic ai Autorității Rutiere Române — ARR, denumiți în continuare *inspectori de trafic*, sau, după caz, ofițerii și/sau agenții de poliție din cadrul Poliției Române care au calitatea de polițiști rutieri, denumiți în continuare *polițiști rutieri*, dispun, potrivit legii, suspendarea dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea certificatului de înmatriculare și a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare atunci când constată contravenții pentru care legea prevede o astfel de măsură.

Art. 2. — (1) Oprirea unui autovehicul pentru control se face, de regulă, în afara părții carosabile, iar acolo unde nu există asemenea condiții, cât mai aproape de marginea din dreapta a drumului, pe acostament sau lângă bordură ori în spațiile destinate parcării. Dacă drumul este intens circulat, oprirea se face pe o arteră laterală, pentru a nu stânjeni circulația celorlalte vehicule. Pe timpul nopții, aceste locuri trebuie să fie iluminate.

(2) Nu se permite oprirea vehiculelor pentru control în curbe, pe sectoare de drum înclinat, unde vizibilitatea este redusă, în

intersecții, pe trecerile pentru pietoni, pe porțiuni de drumuri înguste, precum și în orice alte locuri unde ar împiedica desfășurarea normală a traficului.

(3) În interiorul localităților, oprirea se face lângă și paralel cu trotuarul, iar în lipsa acestuia, cât mai aproape de marginea din partea dreaptă a drumului, astfel încât să nu fie afectată fluența traficului rutier.

Art. 3. — (1) Reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare se face după demontarea acestora de către conducătorul autovehiculului, iar atunci când acesta refuză, de către agentul constator, într-un spațiu destinat parcării. În vederea aplicării măsurii, conducătorul autovehiculului are obligația de a deplasa vehiculul în cel mai apropiat loc indicat de agentul constator.

(2) În raport cu persoana care are calitatea de agent constator, în caz de neconformare a conducătorului autovehiculului:

a) polițistul rutier aplică dispozițiile legale în vigoare privind nerespectarea semnalelor, indicațiilor și dispozițiilor polițistului rutier aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu; sau

b) inspectorul de trafic aplică dispozițiile legale în vigoare privind sustragerea de la efectuarea controlului în traficul rutier.

Art. 4. — (1) După întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției, agentul constatator dispune suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului, întocmind în acest sens procesul-verbal de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, denumit în continuare *proces-verbal de reținere*, al cărui model este prevăzut în anexele nr. 1a) și 1b).

(2) Procesul-verbal de reținere se întocmește în două exemplare. Un exemplar se înmânează conducătorului autovehiculului sau, în caz de refuz al primirii, se comunică acestuia de către agentul constatator.

(3) Suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului operează din momentul încheierii procesului-verbal de reținere, chiar dacă s-au reținut doar plăcuțele cu numărul de înmatriculare.

(4) Motivele pentru care nu a putut fi reținut certificatul de înmatriculare al autovehiculului se înscriu în procesul-verbal de reținere.

Art. 5. — (1) În urma aplicării măsurii suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului, atât autovehiculul, cât și marfa sau persoanele transportate se află sub răspunderea juridică a utilizatorului autovehiculului, conform legii.

(2) În urma aplicării măsurii suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului, contravenientul este responsabil pentru eventualele pierderi cauzate terților, inclusiv persoanelor transportate.

Art. 6. — (1) Măsura suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului se aplică în momentul constatării faptei, cu excepția situației în care autovehiculele controlate transportă animale vii, mărfuri perisabile sau sub temperatură controlată.

(2) În cazul autovehiculelor care transportă animale vii, mărfuri perisabile sau sub temperatură controlată, măsura suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului se aplică, ulterior constatării faptei, la locul de descărcare a mărfii sau la sediul/domiciliul contravenientului, după caz, de către inspectorii de trafic ai agenției teritoriale a ARR.

(3) Atunci când fapta săvârșită cu autovehiculele prevăzute la alin. (2) a fost constatată de polițiștii rutieri, actele de constatare se trimit în termen de două zile lucrătoare agenției teritoriale a ARR în raza căreia își are sediul/domiciliul contravenientul, pentru a dispune suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului.

(4) Atunci când autovehiculul care face obiectul contravenției nu este deținut de către un operator de transport rutier, măsura suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului se duce la îndeplinire de către agenția teritorială a ARR, împreună cu serviciul rutier/brigada rutieră în raza căruia/căreia își are sediul/domiciliul contravenientul.

Art. 7. — (1) După aplicarea măsurii suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare, împreună cu o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de reținere, se transmit inspectoratului județean de poliție sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul, în termen de 3 zile de la data constatării faptei.

(2) Atunci când măsura a fost dispusă de polițiștii rutieri, documentele și plăcuțele cu numărul de înmatriculare prevăzute la alin. (1) se transmit în prima zi lucrătoare care urmează celei în care a fost constatată fapta serviciului rutier/brigăzii rutiere din zona lor de competență teritorială.

(3) Serviciul rutier/brigada rutieră implementează mențiunile corespunzătoare în evidențe și transmite documentele prevăzute la alin. (1) inspectoratului județean de poliție sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul.

(4) Inspectoratul județean de poliție sau Direcția Generală de Poliție a Municipiului București/serviciul rutier/brigada rutieră pe raza căruia/căreia este înmatriculat autovehiculul notifică deținătorului înscris în certificatul de înmatriculare măsura suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului. Modelul notificării este prevăzut în anexa nr. 2.

(5) Odată cu notificarea măsurii se transmite și o copie a procesului-verbal de reținere.

Art. 8. — (1) În situația în care autovehiculul este înmatriculat în alt stat, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute în condițiile prezentelor proceduri se transmit serviciului rutier/brigăzii rutiere pe raza căruia/căreia a fost dispusă măsura, unde se păstrează până la expirarea termenului de suspendare sau efectuarea dovezii plății amenzii, după caz. Această situație se notifică în scris, în termen de 15 zile, Direcției rutiere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) În baza notificării, Direcția rutieră informează, în termen de 5 zile de la primirea corespondenței, ambasada din România a statului în care este înmatriculat vehiculul în cauză.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) se completează procesul-verbal de reținere al cărui model este prevăzut în anexele nr. 1c) și 1d), după caz.

(4) La expirarea termenului de suspendare de 6 luni, certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare reținute se transmit Direcției rutiere.

Art. 9. — Plăcuțele cu numărul de înmatriculare și certificatul de înmatriculare reținute se restituie deținătorului autovehiculului înscris în certificatul de înmatriculare, la cerere, în baza dovezii achitării amenzii contravenționale sau, după caz, la expirarea termenului de 6 luni.

Art. 10. — Anexele nr. 1a)—1d) și 2 fac parte integrantă din prezentele proceduri.

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
AUTORITATEA RUTIERĂ ROMÂNĂ — ARR
 Agenția ARR

PROCES-VERBAL
de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare

Seria nr.

În ziua, luna, anul, locul, localitatea, județul (sectorul)

subsemnatul,, în calitate de la Autoritatea Rutieră Română — ARR — Agenția, legitimația de control nr., în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului cu nr. de înmatriculare, drept care am procedat la reținerea următoarelor:

• DA/ NU Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului
(marca)

nr.; sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

• Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii, fapt constat și sancționat prin procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională seria nr. din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate

— certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se transmit inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe a cărui/cărei rază teritorială este înmatriculat vehiculul.

Suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului încetează la cerere, dacă se face dovada achitării amenzii, sau la 6 luni de la data prezentului proces-verbal de reținere.

Împotriva măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea autovehiculului ale cărui plăcuțe cu numărul de înmatriculare au fost reținute constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 85 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura inspectorului

Semnătura de primire a unui exemplar
 din prezentul proces-verbal

Data

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

PROCES-VERBAL
de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare

Anul, luna, ziua, locul, localitatea, județul (sectorul)

Gradul, numele prenumele, din cadrul, în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului cu nr. de înmatriculare, drept care am procedat la reținerea următoarelor:

• DA/ NU Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului (marca)

nr.; sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

• Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii, fapt constatat și sancționat prin procesul-verbal de constatare a contravenției serianr. din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate

— certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se transmit inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe a cărui/cărei rază teritorială este înmatriculat vehiculul.

Suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului încetează la cerere, dacă se face dovada achitării amenzii, sau la 6 luni de la data prezentului proces-verbal de reținere.

Împotriva măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea autovehiculului ale cărui plăcuțe cu numărul de înmatriculare au fost reținute constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 85 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura polițistului

.....

Semnătura conducătorului auto/contravenientului

.....

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
AUTORITATEA RUTIERĂ ROMÂNĂ — ARR
 Agenția ARR

PROCES-VERBAL
de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare

Seria nr.
 (autovehicul înmatriculat în alt stat)

În ziua, luna, anul, locul, localitatea, județul (sectorul), subsemnatul,, în calitate de la Autoritatea Rutieră Română — ARR — Agenția, legitimația de control nr., în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului cu nr. de înmatriculare, drept care am procedat la reținerea următoarelor:

• DA/ NU Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului
 (marca)

nr.; sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

• Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii, fapt constat și sancționat prin procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională seria nr. din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate;
 — certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se transmit inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe a cărui/cărei rază teritorială a fost constatată fapta.

Suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului încetează la cerere, dacă se face dovada achitării amenzii, sau la 6 luni de la data prezentului proces-verbal de reținere.

Împotriva măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea autovehiculului ale cărui plăcuțe cu numărul de înmatriculare au fost reținute constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 85 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura inspectorului

Semnătura de primire a unui exemplar
 din prezentul proces-verbal

Data

— Model —

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

PROCES-VERBAL
de reținere a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare

(autovehiculul înmatriculat în alt stat)

Anul, luna, ziua, locul, localitatea, județul (sectorul)

Gradul, numele prenumele, din cadrul, în temeiul art. din, dispun suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului cu nr. de înmatriculare, drept care am procedat la reținerea următoarelor:

• DA/ NU Certificatul de înmatriculare nr. al vehiculului
 (marca)

nr.; sau Dovada seria nr. din data de, deținător

Certificatul de înmatriculare nu a fost reținut deoarece

• Plăcuțele cu numărul de înmatriculare, deoarece nu s-a făcut dovada deținerii, fapt constatat și sancționat prin procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională seria nr. din data de: ziua luna anul

Starea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare/certificatului de înmatriculare:

— plăcuțele cu numărul de înmatriculare sunt/nu sunt deteriorate

— certificatul de înmatriculare este/nu este deteriorat

Plăcuțele cu numărul de înmatriculare împreună cu certificatul de înmatriculare/dovada, o copie a procesului-verbal de constatare a contravenției și o copie a procesului-verbal de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se transmit inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București/serviciului rutier/brigăzii rutiere pe a cărui/cărei rază teritorială a fost constatată fapta.

Suspendarea dreptului de utilizare a vehiculului încetează la cerere, dacă se face dovada achitării amenzii, sau la 6 luni de la data prezentului proces-verbal de reținere.

Împotriva măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se poate formula plângere la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Conducerea autovehiculului ale cărui plăcuțe cu numărul de înmatriculare au fost reținute constituie infracțiune, prevăzută și pedepsită de art. 85 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura polițistului

.....

Semnătura conducătorului auto/contravenientului

.....

— Model —

ROMÂNIA
 MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
 INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

.....

NOTIFICARE
privind suspendarea dreptului de utilizare a autovehiculului

data

Către, cu domiciliul/sediul în
 str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul

Vă comunicăm faptul că, începând cu data de, dreptul de a utiliza autovehiculul marca
 cu numărul de înmatriculare, este suspendat în conformitate
 cu prevederile art. din, prin reținerea certificatului și a plăcuțelor cu numărul de
 înmatriculare.

Măsura a fost dispusă de, ca urmare a nerespectării prevederilor legale
 prevăzute de,
 de către, la data
 de

Suspendarea dreptului de a utiliza vehiculul încetează în termen de 6 luni de la data încheierii procesului-verbal de reținere
 a plăcuțelor de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare sau la cerere, la data prezentării dovezii achitării amenzii
 contravenționale, stabilită prin procesul-verbal de constatare a contravenției seria nr.

Împotriva măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului se poate formula plângere la instanța de contencios
 administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Certificatul de înmatriculare și plăcuțele cu numărul de înmatriculare se află la Brigada rutieră/Serviciul rutier din cadrul

Șeful Serviciului rutier/Brigăzii rutiere,

.....

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE
PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE
ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE
privind modificarea tarifelor de portare a numerelor

În temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (2) pct. 27, precum și ale art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de
 urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
 precum și ale art. 28 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de
 comunicații electronice, republicată,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — La articolul 19 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 144/EN/2006 privind implementarea portabilității numerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Costurile furnizorului donor determinate de portarea numărului, inclusiv cele administrative, vor putea fi recuperate de la furnizorul acceptor. Tarifele percepute furnizorului acceptor de către furnizorul donor nu vor depăși:

a) 7,8 euro pentru fiecare număr portat, în cazul portabilității numerelor geografice, al portabilității numerelor independente de locație și al portabilității numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă;

b) 5,6 euro pentru fiecare număr portat, în cazul portabilității numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă.”

Art. II. — La punctul 6.2.3 din anexa la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 3.444/2007 privind adoptarea Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 și 44 bis din 18 ianuarie 2008, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Principiile de recuperare a acestor costuri, precum și nivelul maxim al tarifului de portare au fost stabilite prin art. 19 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații nr. 144/EN/2006, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, costurile FD cu portarea numărului vor putea fi recuperate de la FA, fără a putea depăși:

a) 7,8 euro pentru fiecare număr portat, în cazul portabilității numerelor geografice, al portabilității numerelor independente de locație și al portabilității numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă;

b) 5,6 euro pentru fiecare număr portat, în cazul portabilității numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă.”

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 15 zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu

București, 4 mai 2010.
Nr. 339.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 443167